

Sinema

65

sinema

**AYLIK SINEMA SANATI
DERGİSİ**

**SAYI : 11 - 12
Kasım - Aralık 1965**

**Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni:
Selim Sabit PULTEN**

**Yazı İşleri Yönetmeni :
Giovanni SCOGNAMILLO**

**Teknik Yönetmen :
Agâh ÖZGÜÇ**

**Ankara Temsilcisi :
Nijat OZON**

**Bu Sayıda Yazarlar :
Ahmet Metin ÖNER**

**Agâh ÖZGÜÇ
G. SCOGNAMILLO**

**Tunç OKAN
Berna İLHAN**

**Yönetim Yeri :
SET KİTABEVİ**

**Balıpaşa Yokuşu, 118/A
Beyazıt — İstanbul**

**Yıllık (12 sayı) abone : 10 Lira
İlan: Arka kapak 400 TL.
İç sayfalarda tam 200 TL.
İç sayfalarda yarım 100 TL.
İç sayfalarda dörttebir 50 TL.
Sinema ve Yayın ilânları % 50
indirimlidir. Değişme ilân ya-
yınlanır. Aynı ilânlar, Kitabevi-
mizin diğer yayını HALTER -
SET dergisinde ayrıca yayınlan-
ır. Onun için ayrıca ücret
alınmaz.**

Basıldığı tarih: 2.2.1966

Baskı :

Son Telgraf Matbaa ve Tesisleri

FIATI : 150 Kuruş

Kapak :

Metin ERKSAN'ın yönettiği,

«Sevmek Zamanı» filminde,

Müşfik KENTER - Sema ÖZCAN

BİR DERGİYİ YAŞATMAK

Memleketimizde sinema yayınlarının durumu, bu yayınları sürdürmek, yaşatmak, tanıtmak güçlüğü bilinen bir gerçektir. Kasım, Aralık sayısı ile birinci cildini tamamlayan «Sinema 65» yaym hayatına yeniden atıldığı zaman, bütün güçlükleri, bütün engelleri hesaba katmış, ciddi sinema dergilerinin çilesini doldurmağı peşinen kabul etmişti. Elinizde tuttuğunuz ve on iki aydan beri izlediğiniz dergimizin gayesi, herhangi bir kâr endişesinden uzak, yılmayan bir güven ve iyi niyetle bundan önce yayınlanan sinema sanatı dergilerinin izlerini sürdürmek, dar imkânlarına rağmen, bir çevreye yararlı olmaktır.

Devamı olduğu «Sine - Film» in tutumunu sürdüren ve yabancı sinemayı Türk sinemasının yanında izleyen, ilk iki sayısından sonra «Sinema 65» memleketimizde ilk defa olarak bir denemeye girmiş ve sayfelerini sadece Türk sinemasına, Türk sinemasının sorunlarına, dâvalarına, kişilerine, yapıtlarına tahsis etmek kararına varmıştır. On sayı sürece «Sinema 65» ilgilerini esirgemiyen yazar, yönetmen, oyuncu arkadaşlarımızın yakın desteği ile bu gayesini, bu idealini sürdürebildi, etrafına az, oysa öz bir okuyucu zümresini toplayabildi.

Hedef, Türk sineması idi, oysa bir an geldi ki — arkadaşımız Nijat Özön'ün öngördüğü gibi — kurulması tasarlanan bağ bir «sağlıklar konuşması» na döndü.

«Sinema 65», bir süre için sadece Türk sineması ile yakından ilgilenmekteki gayesi, müşterek bir ölçüye varmak, bu ölçüyü tâyin etmek, bu ölçünün ışığı altında sinemamızın dâvalarına eğilmek, yapıtlarını, kişilerini incelemektir.

Şu var ki, giriştiğimiz denemenin sonucu, bunu açıklamış bulundu, bu tarz bir tutumu, bu tarz bir ideali destekliyecek; hattâ gerektirecek ortam, henüz hazır değildi. Özellikle Türk sinema piyasası, bu piyasanın çoğu kişileri, bu tarz bir «konuşma» nın, bu çeşit bir tutumun, bu nitelikteki bir çabanın gerekliliğine, hattâ zorunluğuna inanmadılar, gayemizi öremsemediler.

Yıllardan beri süren ve 1965-1966 mevsiminde en tehlikeli, en şaşırıcı noktaya varan, Türk sinemasının bozuk düzenine bir kurtuluş çaresini bulmak için, bireysel denemelere, kısa ömürlü çıkışlara bağlananlar mücadelelerini kendi dar çevreleri içinde sürdürmeğe devam etsinler, saplantılarına sarılıp meydana getirdikleri iktisadî bataklığa gittikçe çöksünler, dayanışmanın, müşterek aksiyonun gerekliliğine, zorunluluğuna inanmasınlar, biz bu sayfelerde, eskisi gibi, Türk sinemasını hedef tutacağız, eskisi gibi Türk sinemasının sorunları, dâvaları, kişileri, yapıtları üzerinde duracağız.

Şu var ki, «Sinema 65» sadece dar bir okuyucu zümresine, bir taraftar çevresine hitap etmek için kurulmuş değil. Kaldı ki, yaşaması, hac

mini genişletmesi, daha etkili olabilmesi için, bu dergide çok çok geniş bir sinemasever kitlesine kitap etmek, okuyucuların istediklerini vermek ozrunluğundadır.

Bu son yıllarda, oldukça geniş ve çoğu gençlerden bileşik bir seyirci kitlesi, gerçek sinema ile sinema sanatı ile ilgilenmeğe başlamıştır. Yeni bir seyirci, bir sinemasever kuşağı doğmuştur. Bugün bir Antonioni, bir Bergman, bir Kramer'in yapıtları, haftalarca gösteriliyor, yılın başında kurulan ve iki ay önce faaliyete giren «Sinematek» çok kısa bir süre içinde, 2000 i aşan üyeyi etrafına topluyor, bir yayınevi yine bir Bergman'ın, bir Orson Welles'in senaryolarını yayınlıyor, bir sinema kulübü (Güzel Sanatlar Akademisinin Kulüp Sinema 7 si) üç yıldan beri gösterilerine devam ediyor.

Ve okuyucularımızdan gelen çoğu mektuplarda, «Sinema 65» in de sahifelerinde yabancı sinemaya, teknik konulara yer verilmesi isteniliyor.

Bu durum karşısında, dergimiz de, (Ocak - Şubat) sayısından itibaren, formülünü değiştirmeğe karar vermiştir. «Sağırılar Konuşması» nı sürdürmektense, «Sinema 65» çağdaş sinemanın akımlarına, sayılı sanatçı ve yapıtlarına yer verecek, teknik konulara değinecektir. Okuyucuları ile daha sıkı bir temas kurmağa, onlara da bir yer ayırmağa çalışacaktır.

Oysa ve özellikle, bunu belirtmek istiyoruz: «Sinema 65» in ağırlık merkezi gene Türk sineması olacak. «Sinema 65» eskisi gibi, Türk sinemasında dürüst, olumlu ve ilerici bir gayenin uğrunda bir çaba sarfedenlerin yanında mücadele edecektir.

«SİNEMA 65»

BEĞENİYOR VE BULAMIYORSANIZ :

Sinema 65 dergisine abone olunuz

- ★ Abonelerden isteyenlere : Armağan olarak 6 adet BİLGİ ÇANTASI Dergisi veya «ŞARLO» adlı kitap veya «SİNEM SANATI» adlı kitap gönderilir. (İstedigini belirtmiyenlere gönderilmez.)
- ★ Abonelerin tavsiye edecekleri ve abone olabilecek kişilere (adres bildirildiğinde) PARASIZ örnek sayı gönderilir.
- ★ Yazılarından ve film hikâyelerinden beğenilenleri YAYINLANIR, soruları cevaplandırılır.

ÖNCE ABONE OLANLARIN ABONELERİ, BU SAYI İLE SONA ERMİŞ OLDUĞUNDAN, ABONELERİNİ YENİLEMELERİNİ RICA EDERİZ. Yıllık Abone, Yine 10 LİRADIR.

POSTA PULU veya PARA HAVALEŞİ OLARAK :
«SET KİTABEVİ» adresine gönderilmelidir.

Önce ekonomik gerçekler

Ahmet Metin ÖNER

«Sinema - 65» in 9. sayısında, M. Kemâl Derinkök imzalı ve «Türk Filmciliği Üzerine» başlığını taşıyan bir yazı yayınlandı. Yazıyı okurken, kimi noktaların aklıma takılmasına engel olamadım. Ve düşünülen açmazları, çıkar sanılan yolların sonunun kaos'a vardığını göstermek amacıyla, başladım bu yazıyı yazmaya.

Peşin peşin söyleyeyim: Bay Derinkök, iyi niyetli bir kişi, filmciliğimize yeni ufuklar gösteriyor, onun gelişmesini yürekten diliyor... Bu yüzden saygı duyuyorum kendisine.

Yazısında demek ister ki, sayın Derinkök: Yeşilçam'lı patronlar, iyi film yapma amacından uzak, çok kâr getiren film yapma sevdasındadırlar. Ellerindeki kapital de az olduğundan, kötü filmler piyasayı kaplamıştır. Ama kötümser olmamak gerekir. Uzun devrede, bu durum değişecektir çünkü. Türkiye'de sinema ve seyirci sayısı, film sayısı oranına artırılamadığından (!), giderek prodüktörlerin kârı düşecektir sonuçta. Ve sinema patronları, ister istemez dış pazar imkânları aramaya başlayacaklardır. Dış pazara çıkabilmek için de, şirketler mecburen anonim ortaklıklar halinde birleşecek, devletten de maddî yardım görerek, kapital derdlerini halledeceklerdir. Yabancı ülkelere de yalnız ve yalnız, kaliteli film ihraç edilebileceği (!) için, yurdumuzda da değerli film yapımına geçilmiş olacaktır. Böylece Türk sineması kurtulacak, öyle 7 günde film çevirmeler, beylik konular, temcit pilâvı gibi tekrarlanmış senaryolar tarihe karışacaktır...

Her şey hoş, âlâ, iyi... İyi olmasına iyi de, ancak, bu mantık dizisi içindeki varsayımlar, pratikte de aynı oluşum zincirini izleyip, aynı mutlu sonuca ulaşırsa... İşte o zaman biz de kutlardık sayın Demirkök'ü. Ama ne yazık ki gerçekler, bu güzel duyguların, isteklerin, iyi dileklerin gerçekleşemeyeceği karşıt olaylar içindedir.

İki yanlı olan konuyu, birbirinden ayırarak incelemeye başlayalım: Önce, şu iyi film, iyi film diye tutturduğumuz şey nedir ve hangi koşullarda gerçekleşir sorunu üzerinde duralım.

Bay Derinkök'ün istediği gibi, kapitalleşmiş, palazlanmış film şirketlerinin amacı, hiçbir zaman kaliteli film çevirmek olmayacaktır. Uygulamada, bunun yüzlerce, binlerce örneği, dediğimizi onaylar. O devleşmiş şirketlerin, M.G.M. lerin, Paramount, Fox, Arthur Rank'lerin tek amacı, gerek kendi yurttaşlarını, gerekse dünyanın en uzak köşelerindeki milyonlarca seyirciyi, sanat endişesinden uzak filmlerle afyonlaştırmak ve daha çok, daha çok kâr etmektir. Oyuncuları otomatlaştırmak, rejisör, senarist ve kameracıları memurlaştırmaktır istedikleri. Kesinlikle sanat en-

dişesi taşmazlar. Tek, tük eli düzgün film çıkıyorsa, bu şirketlerden, emin olunsun, ya kişiliğini yitirmemiş bir rejisörün direnişinden, ya da şirketin prestijini kurtarmak endişesindendir.

Öte yanda, İngiliz kızgın kuşağının, Fransız yeni dalgacılarının, İtalyan neo-realistleri ile, Amerika'nın New-York'ta çalışan genç kuşağının, dar bütçe ile, kıt malî olanaklar içinde ortaya koydukları, ama hepsi de birer şaheser olan yapıtları var. Ve bu yapıtlar, maalesef yukarıda saydığımız dev şirketlerin emrinde çevrilmemişlerdir.

Yalnız, yanlış anlaşılmasın, az sermaye ile, dar olanaklar ile «iyi film» yalır tezini savunmuyorum ben; sadece dev ve kapitali bol film şirketleri kaliteli eser verir düşüncesinin yanlışlığını göstermek istiyorum, bunun için veriyorum örneklerimi.

Burada akla bir soru gelebilir: Pek iyi, Türk sinemasında, iyi film yapmanın koşulları nedir? diye. Öteden beri savunduğum, eleştirilerimi yayınladığım yıllarda, uzun uzun üzerinde durduğum görüş şudur: Sinema, her şeyden önce, bir ortam, bir görenek, bir kültür meselesidir. Türkiye, iktisadî, sosyal, kültürel alanda gerekli alt yapıyı kurmadıkça, sinemamız boşlukta kalmağa mahkûmdur. Ne sermayesi bol şirketler, ne devletin teknik, malî, bilgi - eğitim yardımı, ne de sanattan yana bir-iki gönüldeşin çırpınışı, sinemamızı istenilen düzeye çıkarır. Her şeyden önce, Türkiye'nin alt yapısı yerine oturmalıdır. (Konuyu daha fazla dağıtmamak için, Türk sinemasının nasıl gelişeceği sorununu başka bir yazımda, bütün yanları ile ele almak üzere, parantezi kapatıyorum.)

Şimdi de meselenin öteki yanına, filmlerimizi ihraç edebilme olanaklarına gelelim:

İlkin, ancak kaliteli film ihraç edilebilir kaygısının gereksizliğini, basit bir gözlemlerle ortaya koyalım. İstanbul'un en iyi salonlarında boy gösteren onca yabancı kordelâ incelensin. İthal şirketlerinin, gazetelerde gerine gerine ilân ettikleri, yabancı film listeleri gözden geçirilsin. Listelerin silme, müsvedde kordelâlarla dolu olduğu, sözü edilebilecek eser sayısının 8 - 10 u geçmediği görülecektir. Öyleyse, hiç de «iyi» sıfatına layık olmayan bu filmlerin ithal, menşei memleket yönünden de ihraç edilebilmelerinin sebebini, başka açılardan açıklamak gerekmektedir. Ne dersiniz bay Derinkök?

Evet, film ihracı da, bir ekonomik meseledir. Pek tabiidir ki, ekonomisi kuvvetli, yani zengin devletler, geri kalmış ülkeleri, mâmül maddelerini satmakta olduğu gibi, film ihracında da bir pazar olarak kullanırlar. Amerika, İngiltere, Fransa, Almanya gibi büyük kapitalist devletler, dünyanın her tarafını bir ahtapot gibi sarıp, fakir ülkeleri, manyetik alanlarının içinde bir kobay gibi tutmaya çalışırlar. Basını, radyosu, televizyonunu, misyonerleri, propagandacıları, gezici trupları, sporcuları, dev monopollerinin yalan dolu reklâmları, kitapları, broşürleri, tanıtma ve haberleşme büroları ile, dünyanın her yanını propaganda yağmuruna tutarlar ve beyin yıkarlar. Ekonomisinin, tarihinin, siyasetinin, endüstrisinin, insanlarının bu baş döndürücü tanıtılması ile birlikte, biz enayiler, **Elizabeth Taylor**'un erotizmini, **Kim Novak**'ın egzotik yaşantısını, **Brigitte Bardot**'nun kolleksiyonunu yaptığı kocalarının isimlerini, **Elke Sommer**'in sex ö-

ğütlerini, ağızımız kulaklarımızda dinleriz. Ve geri kalmış bir ülkenin, sinema eğitiminden geçmemiş insanları olarak, oynayan kordelânın değerine hiç aldırmaksızın, koranlık salonları doldurur da doldururuz. Böylece en âdi, en bayağı filmler, İstanbul'un en iyi sinemalarında kapalı gişe 3 hafta üstüste oynarlar!.

Türkiye'ye gelince... Geri kalmış bir ülkeyiz. Ekonomimiz zayıf olduğu için, dünyanın dört bir bucağını söz yağmuruna tutacak, propaganda, yayın ve basın organlarına sahip değiliz. Bu yüzden Türkiye, bu halile, film ihraç edecek durumda değildir. Dediklerimi en iyi ispatlayan örnek şudur: Çeşitli entrikalarla kazanılmasına rağmen, «Susuz Yaz» ın Berlin 1. liği, Türkiye için büyük bir avantajdı. Ekonomisi sağlam bir ülke için bu 1. lik, film ihracatında geniş olanaklar sağladı. Ama hep biliyoruz ki, «Susuz Yaz» ın 1. liği, birkaç kopya satılmaktan başka hiçbir işe yaramamıştır.

Artık, düşüncelerimi özetleyip, yazıyı bitireyim: Sayın Derinkök, Türkiye'nin halihazır durumunun, sinemamızı iyiye götüreceğine inanıyor. Ben ise, karşı görüşteyim. Önce, Türkiye iktisaden kalkınmalı, alt yapı yerine oturmalı ve halkımızın kültür, eğitim, sanat alanındaki bilinçlenmesi sağlanmalıdır. Sinemamız; böyle bir yapının üzerinde yükselecektir ancak. Ayrıca, böyle bir ortamdan çıkan filmlerin, sanat yönleri de ağır basacaktır şüphesiz. Kuvvetli iktisadımız, ancak o zaman, filmlerimize dış ülkelerin kapısını açabilecektir.

BEKLENEN KİTAP ÇIKTI .

ÖP HACIVATIN ELİNİ

AÇIKLAMALI «KARAGÖZ» OYUNU

Sözlük, Bibliyografya eklidir.

OKULLAR, DERNEKLER, HALKEVLERİ, SANATÇILAR,
BÜTÜN TÜRKLER İÇİN

Tek isteklerde, 3 Lr. pul, 10 kitaptan sonra (% 25 indirimli)
Posta Havalesi ile isteyiniz.

P. K. 46 — ÜSKÜDAR

(Değişme — 16)

TÜRKÂN ŞORAY

VE

TATLI SU KAHRAMANLARI

Agâh ÖZGÜÇ

Türkân Şoray'ın Türk sinemasındaki yeri nedir? Ana konuya girmek için, öncelikle buradan, Şoray'ın Türk sinemasındaki yerinden, yola çıkmak gerekir.

... Ve Türkân Şoray, günümüz sinemasının belli başlı ün yapmış, üç kadın oyuncusundan biridir. Diğer iki kadın oyuncu; **Hülyâ Koçyiğit** ve **Fatma Girik**'in üzerinde olup, onlardan daha çok tutulmaktadır. Ve buna göre de film yapımcılarını verilen işletme avansları, «Türkân'lı filmler» için daima yükselmekte, bölge satışlarında da belirli bir artış görülmektedir.

İYİ OYUNCU «STAR» DEMEK DEĞİLDİR ...

Türk sinemasında oyuncuların «Star» lık «ölçü» leri öncelikle seyirci «sempati» sine, sonra da işletmeci «yatırım» larına bağlıdır. Ve sadece «iyi oyuncu» olarak isim yapmak «star» demek değildir. Örneğin **Fikret Hakan** Türk sinemasında «iyi oyuncu» olarak isim yapmasına ve çeşitli armağanlar almasına karşılık, bir **Ayhan Işık**, bir **Göksel Arsoy**, ya da bir **Ediz Hun** gibi «star» olamamıştır. Bundan böyle de hiçbir işletmeci, «star» lı filmlere tanıdığı avansı, **Fikret Hakan**'a, ya da başkalarına aynı ölçüde tanımaz.

İşte Türkân Şoray, Hülyâ Koçyiğit ve Fatma Girik'le birlikte «star» lık ölçülerine tıpatıp uyan kadın oyuncudur. Ve isim yapmış genç bir kadın oyuncunun en tehlikeli dönemi de sinemada «Genç kız» lıktan «kadın» lığa geçişidir. Türkân Şoray, bu dönemden rahatlıkla sıyrılmış ve üstelik «kadın» lığa geçişi de en çok ona, sinemadaki görüntüsüne yeni bir hava katmıştır. Öyle ki, en iyi resim veren kadın olarak, gözleri doldurmakta, bütün dişiliğiyle de şöhretini aynı seviyede sürdürmektedir.

Yerine bir başkası hazırlanıp, karşısına değişik ve ezici havalı bir kadın oyuncu çıkarılmadıktan sonra, yerinin kolay kolay alınmayacağı da gerçektir. Ve bugün Türkân Şoray'ın Türk sinemasında en «geçerli» kadın yıldız oluşunun tek mil sebepleri de, yukarıda sıraladığımız özelliklerine dayanmaktadır. Yoksa, iyi, ya da kötü oyunculuğuna değil... Ve iyi, ya da kötü oyuncu olup olmaması da ayrı bir yazı konusudur.

BÜYÜK ŞİRKETLERDE «KADIN OYUNCU» SALTANATI ...

Türk sinemasındaki kadın oyuncu «saltanat» ı genellikle büyük şirketlerde geçerli olmaktadır. Öyle ki, ısmarlanıp tezgâda konulan senaryolar, kadın kahramanlara dayanmakta, erkekler ise kadınların karşısında bir «oyuncak» olmaktan öteye geçememektedir. «Saltanat» konusunda en

ağır basan kadın oyuncu da Türk sinemasındaki yeri bakımından Türkân Şoray'dır. Şoray, karşılıklı oynadığı her jönün üstüne afişlerde adını yazdırır. Senaryoda dilediği biçimde değişiklik yaptırır. «Öpüşme, soyunma» sahnelerini öncelikle sansürden geçirir. «Emir» verir. Daha ileri gidip, oynayacağı filmin oyuncusunu, hattâ rejisörünü bile «sempati» duymazsa, değişmesini şart koşar ve bütün bu «kanun» lara Hürrem Erman dahil, kimse karşı çıkamaz. «gık» diyemez. Alınan bütün boykot kararları da «blöf» dür. «Mahkemeye vermeler, tazminat yaygaraları, bir yerden sonra «tı» lar... Eninde sonunda, yine Şoray'ın önünde «düğme iliklenip» yeni yeni anlaşmalar yapılır. Ve böylece de bütün atıp tutan prodüktörler, yenisik düşerler. Olan, erkek oyunculara olur. Türkân Şoray'ın arzu üzerine birlikte oynadıkları «jön» ler, birer «yem» vazifesini görür.

... Ve «hâkimiyet» kayıtsız şartsız Şoray'ındır.

TÜRKÂN ŞORAY'IN OYUNCAKLARI ...

Türkân Şoray'a, Ayhan Işık hariç, bütün diğer «jön» ler, oyuncak olmuşlardır. Bu jönerler, İzzet Günay, Ediz Hun, Cüneyt Arkın, Ekrem Bora, Tunç Okan'dır. Oysa ki, bütün bu erkek oyuncular, daha küçük şirketlerde, çeşitli kadın oyuncularla oynamışlar ve filmlerin bütünü içinde sürekli bir hâkimiyet kurmuşlardır. Bu konudaki örnekler şöyle sıralanabilir: Metin Filmin «Cehennem Arkadaşları» nda Cüneyt Arkın, Adalı filmin «Ölümün Ücreti» nde İzzet Günay, Kral Filmin «Aska Susayanlar» ında Ekrem Bora, «Bir Cânîye Gönül Verdim» de Tunç Okan, karşılıklı oynadıkları kadın oyuncuların yanında ağır basmışlardır. Bu ağır basmaların genellikle iki sebebi vardır: Biri, küçük çaptaki şirketlerin «erkek» filmi yapmaları, öteki de Türkân Şoray gibi oyunculara istedikleri parayı ödeyememeleri.

Böylece, bu şirketler, söz konusu «jön» lerin yanlarına Pervin Par'ları, Nebahat Çehreleri, Ajda Pekkanları, Sevda Feriðları, (Fatma Girik de dahil) takarak, «erkek kahraman» ların sürüklediği filmler yapmaktadırlar.

«VEDA BUSESİ» VE TUNÇ OKAN ...

Ülkü Erakalın, «kadın» filmlerinin en önde gelen rejisörlerinden biri sayılır. Ve genellikle bütün filmlerinde «kadın» ları anlatmaya «çalışır». Onun meselesi sadece kadındır. «kadınlar» dır, «Erkekler» ise «tatlı su kahramanları» olarak kahr. Bu filmlerden biri de, Tunç Okan'ın oynadığı «Veda Busesi» dir. «Veda Busesi» Tunç Okan'ın filmidir ve genç oyuncu yeni olup ve bu «yeni» oluşunun getirdiği yumuşaklıkla, ne Türkân Şoray'a, ne de aracılık eden rejisöre karşı çıkarmamıştır. Oysa, başlangıçta Tunç Okan, kadın seyircinin tutması ve şöhrete daha kestirme voldan gidebilmesi için, böyle romantik bir filmde oynatıldığı biliniyordu. Ne var ki, tipine karşı bir rol oynatıldığından istenilen amaca varılamamış, varılamadığı gibi de, Tunç Okan, öteki erkeklerin durumuna düşmüştür. Rejisör Ülkü Erakalın filmin çekimi sonunda, durumu farketmiş, fakat Türkân Şoray'ı kaybetmemek; onunla bir daha çalışmamak endişesiyle ses çıkarmamıştır. Şu halde, Türkân Şoray'a oyuncak olan sadece erkek oyuncular değil, rejisörler de bu geleneğe ister istemez boyun kırmakta olduğudur.

ÇİFTE OYUNCAK ...

Türkân Şoray'ın «çifte oyuncak» lar serisine Ediz Hun'la, İzzet Günay da katılmaktadır. Bir «Romeo - Jüliyet» adaptasyonu olan «Elveda Sevgilim» de «erkek» değil, «kadın» filmidir. Kemâl Film, bu filmde de «jön» ü Türkân Şoray'ın «maşası» olarak kullanmıştır. Ve üstelik Ediz Hun, afiş ve fenerlerde üçüncü yazılmıştır. Ediz Hun, sürekli olarak Türkân Şoray'ın karşısında oynatılmakta, ne var ki aynı haklar bu gözde «jön» e tanınmamaktadır. «Seven Kadın Unutmaz» ve «Vahşi Gelin» in hikâyelerinde ve afişlerinde bu gerçekler belirgindir.

BASAMAK OLMAYAN OYUNCU ...

AYHAN IŞIK ...

Türkân Şoray'a «oyuncak» ya da «basamak» olmayan tek erkek oyuncu

cu, Ayhan Işık'tır. Ayhan Işık, Türkân Şoray'la çeşitli filmlerde oynamış, hepsinde de Şoray'ın üzerine yazılmıştır. Sürekli olarak da ağır basmasını bilmıştır. Çünkü Ayhan Işık da Türk sinemasındaki yeri bakımından, Türkân Şorayla aynı haklara sahip bir oyuncudur. Tabii Türkân Şoray gibi, adı «star» a çıkmış bir oyuncu olarak... «İyi oyuncu» olarak değil.

YILMAZ GÜNEY DE «TATLI SU KAHRAMANI» DEĞİL ...

Yılmaz Güney, kadın kahramanların oyuncuğu olmamak için, büyük şirketlerde oynamayı şiddetle reddetmektedir ve Erman filmin prodüksiyonlarında oynamamak için, Hürrem Erman'dan maksatlı olarak, 100 bin lira ücret istemiştir. Birçok jönerin, Erman Filmden oyniyabilmeleri uğruna fiyat kırdıkları halde, Yılmaz Güney, tam tersini yapmıştır. Bir başka şirket de Yılmaz Güney'i, Türkân Şoray'a karşılıklı oynatmayı istemiştir. Ve bu teklife karşılık da Yılmaz Güney, adının afişlerde Türkân Şoray'dan önce yazılmasını şart koşmuştur.

Güney'in prodüktörleri, yokuşa sürmesinin nedenleri açıktır. Büyük şirketlerde «tatlı su kahramanı» olsaktansa, küçük şirketlerde şöhretinin gerektirdiği biçimde «erkek» filmleri yapmak daha avantajlıdır. Kadın gölgeleri altında oyunculuk yapmaya karşı çıkan Yılmaz Güney, Fatma Girik, Hülyâ Koçyiğit olmadan da filmlere bugün için iş yaptırmaktadır.

“ Tokyo ” Marka Japon Sandov

KUVVET YAYLARIMIZ GELMİŞTİR

Fiyatları Her Yerden Daha Ucuzdur :

3 yaylı Sandov ...	22,50 TL.
4 » »	27,50 TL.
5 » »	32,50 TL.
6 » »	37,50 TL.

Taşıraya mektupla siparişlerde ÖDEMELİ gönderilir. (Posta masrafı eklenir.)

HER ÇEŞİT SPOR MALZEMESİ

TOPTAN — PERAKENDE SATILIR.

Mario Gabay ve Ortaçı

SPOR MALZEMESİ TİCARET KOLLEKTİF ŞİRKETİ

Bahçekapı, Hamidiye Cad. No. 85

İ S T A N B U L

Aktörlük Türk Sineması Ben

TUNÇ OKAN

TÂRİF :

Ne demek, aktör olmak? Bunu kalın bir çizgiyle «Aktör olmak, var olanı görmek, yorumlamak ve bu yorumu harekete, gösteriye çevirmektir» diye cevaplandırabiliriz.

Şu halde, iki safhalı bir iş oluyor aktörlük: Görüş ve gösteri.

GÖRÜŞ :

Ancak, var olan görülebilir. Var olan ise, insandır. Biyolojik, sosyolojik ve psikolojik tarafları ile, kısacası her şeyi ile büyük, çok büyük bir kompleks olan insan... İşte bu büyük kompleks, aktörün bütün uğraşı sahası, yani onun mesleğidir. Aktör, insanı anlatacaktır. İnsanı iyi anlatabilmesi için ise öncelikle insanı bilmesi gerekir. Bunun için aktör, gösteriye geçmeden evvel, insan kompleksini çözmeye çalışacak, onu tanıyacak ve yorumlayabilecektir. Gösterinin mükemmelliği, yorumun temizliğine bağlıdır, onunla doğru oranlıdır.

Böylesine bir yorum gücünün ise, geniş bir kültüre, bilinçli ve renkli bir yaşantıya bağlı olduğu açık bir şeydir.

GÖSTERİ :

Yazar, anlatmak için kalem kullanır. Ressam, fırça. Müzisyen çalgı.. Aktörün, anlatmak için kullanacağı materyal ise, insan vücududur. O, kendi vücudunun kasları, kemikleri, sinirleri ile anlatacaktır, anlatacağını... Bunun için saçının tepesinden, ayağının tırnağına kadar, sahip olduğu bütün fizik güçlerini iyi kullanabilmesi gerekir. Şayet bunu yapamazsa, yorumu ne kadar temiz olursa olsun, anlatamadığı için, kendinde kalır, o yorum. Çok iyi düşünen, fakat düşündüklerini kâğıda dökemiyen, karşısındakine anlatamayan yazara döner o zaman...

Her doğru yorum, mutlaka iyi bir gösteriyi doğurmaz. Ama her iyi gösteri, mutlaka doğru bir yorumun neticesidir.

Aktörün iyi anlatabilmesi, yani fizik yeteneklerini iyi kullanabilmesi ise, bu konuda mevcut kaabiliyetine ve bu kaabiliyeti sıkı, disiplinli bir çalışmayla işleyebilmesine bağlıdır.

NETİCE :

Netice olarak aktör, olumludur. Çünkü hareket noktası, var olandır, gerçektir.

Şu halde, tersine olark, var olmıyan bir şey varsa, yâni gerçek yoksa, aktörlük de yoktur.

GERÇEK :

Ancak aktör bağımlıdır. «Yönü çizen ve anlatılacak her şeyin hareket noktası olduğu için, çok mühim olan» Senaryo ile «Mutlak hâkim» rejisörün sınırlayıp kendisine bıraktığı dar bir alanda hareket edebilir, ancak. Dar diyorum, çünkü sinemada tiyatroya nazaran hafiften dar, çok dardır, bu alan. Tiyatroda, oyuncunun oldukça rahat hareket edebileceği ve «kendinden bir şeyler inşa edebileceği» bir durumdan bahsedebilir. Sinemada ise, aktör için böyle bir durum ancak 3 ana faktörün (Senaryo + rejisör + aktör) üçü birden daima aynı istikamette, aynı çizgide olursa, bahis konusu olabilir. Şayet diğer iki faktörden herhangi birinin çizgisi aktörünkiyle çatışıyorsa, aktör daima mahkûm olacaktır. Bu üç faktörün ise her an, her pozisyonda bütün noktalarının uyuşması imkânsızdır. Eşyının tabiatına aykırıdır.

Demek ki, önce senaryo ve reji geliyor. Aktörün kaderi onlara bağlı. Çünkü oyunun idaresi onlarda...

TÜRK SINEMASI :

«Türk sinema piyasası» denilen âleme gireli 5-6 ay kadar oldu. Çok şey anladım bu sürede. Geri kalmış bir ülkenin, geri kalmış sinemasıydı bu. Büyük ve hızlı akan bir ırmaktı Türk sineması. Arada bir şeyler yapmak isteyenler, hattâ buna gücü olabilenler, bu hızlı akan ırmağın seyrini değiştiremiyorlar, ırmağın içinde bata çıka gidiyorlardı. Çok köklü olan ekonomik nedenlere dayanıyor bu gidış. O nedenlerin tümü değişmedikçe, tam bir şeyler yapmak imkânsız. Nedenlerin değişmesi ise, aslında Türkiye'nin bütün meselelerinin tek çözüm yolu olan köklü bir reforma bağlı «geniş ve toplumcu bir ekonomik yapı reformu, sosyal devlet meka-ı nizamının kurulması.

Üzerinde çok şey konuşulabilecek bu konuyu bir tarafa koyarak, Türk sinemasında bugünkü sistem olan sermaye - kâr mekanizmasının yarattığı koşullar içinde, aktörü incelemeye çalışacağım. Unutmamak gerekir ki, bu koşullar, Türk sineması ile ilgili herkesi etkiliyor. Tabii bu arada aktörü de...

SİNEMA TİPİ 1 «ROMANTİK JÖN»

Sinemaya girince, aktör olarak korşuma ilk çıkan şey, «romantik jön» adı verilen Türk sinemasına özgü bir sinema tipi oldu. «Romantik jön» kalb yakar, eğri ve keskin bakar, rumtraklı lâflar ederdi. Tüm olarak üstün insandı o. İnsandan başka bir varlıktı âdeta. Sinema denilen «gerçek sanat» ta ise, böyle bir tip yoktu, olamazdı. Çünkü sinema, bir sanat olarak her anlatım vasıtası gibi, var olandan, gerçekten yola çıkardı. Halbuki romantik jön denilen hayâl tipin dayandığı senaryo, her şeyden evvel gerçek değildi. Bu toplumda ve hiçbir toplumda kişiler öyle olamazlardı, öyle lâflar etmezlerdi, öyle olaylar oynamazlardı. «İnsanı tanımamanın ve mevcut ekonomik düzenin yarattığı bu durum içinde, çıkış noktasının ger-

Tunç OKAN — Ajda PEKKAN «MİT» ler
(Var olana dayanmadığı için...)

çek olmayışı, «romantik jön» ü aktör olmamaya mahkûm ediyordu. Var olmayan oynanamazdı. Böylece «romantik jön» boş bir balon gibi şişiyor, şöhret oluyordu. Aslında o, bu girdabın, bu hızlı akan ırmağın sorumlu bir kurbanıydı. Herkes gibi...

SİNEMA TİPİ 2 «MIT JÖN»

Sonra Türk sinemasında aktörü, «romantik jön» denilen, tam karşısında «mit jön = kahraman jön» olma zorunluluğu bekliyordu. Gerçi her aktör bir parça mittir. Sahneye veya perdeye çıktığı anda, topluluktan ayrılmış, bir küçük mit haline gelmiştir. Ancak, aktörlük kavramının tabiatında var olan bu çizginin suni bir şekilde çok kalınlaşması, sonunda tipi gene soyutlaştırıyor, gene insanüstü haline getirip gerçek dışı yapıyor.

Aslında «mit jön» Türk sinemasına özgü değil. Beynelmilel bir tip o. Mit jön, bütün dünyada, insan kompleksine geçmiş devirlerden, atalarda arta kalmış ve daha silinmemiş ilkel hisleri, barbarlık duygularını tatmı eder. James Bond'lar, Tarzan'lar, bir yumruқта on adam deviren tipler, bunun örnekleri... Üstelik sinema, bu insanüstü tipleri canlandırmaya teknik olarak çok müsait. Bu yüzden de bu sahaya kolayca itilivermiş. Ama «mit jön» tipi de var olana dayanmadığı için, aktör olamaz. Bu, sadece bizim için böyle değil, bütün dünyada böyle...

ZORLUK :

Şayet, aktörlükte karar kılınacaksa, kolay ve çabuk şöhrete götüren bu iki yolu tamamen reddetmek çok zor. Hattâ muhtemelen imkânsız. İrmak hızla akıyor ve herkes gibi, aktör de o akışın içinde.

B E N :

Bana gelince... Ben, doktordum, aklıma pek gelmiyen bir tesadüf sonucu, kendimi beyaz perdede buluverdim. Şimdi aktör olmaya çalışıyorum. Gerçi sosyal yapı ilkel olup, sinema da ilkel olunca, romantik jön - mit jön ayırımı daha da keskinleşiyor ve gerçek tiplerin aktarılması, o nispette az oluyor. Böylece aktör olabilme şansı da düşüyor. Ama gene de bu düzen içinde bile, kişi bir şeyler yapabilir. Az, çok bir şeyler yapanlar da var.

Sanatçı topluma veren, ona faydalı olan kişidir. Sanatçı geçinip de topluma hiçbir şey vermeden, aksine, ondan mütemadiyen almak, sırf para v. s. için bu işi yapmak, gücüne gidiyor. Zaten o zaman sanatçı değil, tüccar oluyor kişi...

Bunun için, aktör olmaya çalışacağım. Ama kabul etmek lâzım ki, bu çalışmaktan başka, bir de yetenek meselesi...

Not : Bu konuda bir yazım, 7 Kasım 1965 tarihli Milliyet'te çıktı. Sonra 27 Kasım 1965 tarihli Ses mecmuasında aynı lâfları, Türk sinemasında «romantik jön» lükle damgalnamış ve sinemaya benimle aynımeslekten gelme bir jönün tekrarladığı görüldü. Zannediyorum, Türk sinema tarihinde ilk defa jönler kalkıp, «biz aktör olmak istiyoruz, boş şöhret sahibi değil» diyorlar. 2 senedir piyasada olan bu tarz bir çabaya, hiçbir zaman yönelmemiş kişilerin, şimdi bu lâfları etmelerinde benim payım varsa; Türk sinemasında böyle bir akımın doğmasından dolayı sadece memnunluk duyarım. Ben aktör olamasam bile...

Halit REFİĞ «Haremde Dört Kadın» in çekiminde

Pervin PAR — Cüneyt ARKIN'la

(Panoramayı tamamlamağa doğru ...)

Halit Refiğ Kadın ve Toplum

————— GIOVANNI SCOGNAMILLO

«İstanbulun Kızları» nı izleyen «Evcilik Oyunu» (1965) Refiğ'in evlilik kurumunu ele alan ilk filmidir. Bundan önceki filmlerinde kadın-erkek münasebetlerini çoğunlukla evlilik dışında inceliyen yönetmen, «Evcilik Oyunu» nda hayatlarını birleştiren, evlilik bağları ile bağlanan iki kişiyi ele almaktadır. Şu var ki duygusal güldürü türüne ait olan film, evlilik münasebetinin yanında, çok daha değişik şeyler anlatmak iddiasındadır. (kaldı ki «Evcilik Oyunu» ndaki izdivaç ilk önce «beyaz izdivaç» şeklinde yürütülmektedir). Genel olarak — ve çeşitli nedenlerden dolayı — başarısız bir film olan «Evcilik Oyunu» gene de konumuza birkaç veri getirebilecek niteliktedir.

Şökin bunu belirtmek gerek ki, film; Refiğ'in kadınlar dünyasına yeni bir tip getirmektedir. Gerçi aşktan korkan, kadınlık görevini reddeden, şu veya bu sebeple, erkek millerinden vebadan kaçır gibi kaçır «iş kadını» tipi duygusal güldürülerde ve vodvillerde, çok kullanılan bir tiptir. Refiğ'in bu kalıplaşmış, herhangi bir özelliği kalmıyan tipe ilgilenmesinin nedeni, cinsî bir noktaya dayanmakta: «Evcilik Oyunu» nda yönetmen için önemli olan frijid gibi görünen, içine kapanmış bir kompleks buhranı içinde gerçeklerden kaçır bir kadının, cinsiyeti tanınması, kabullenmesi, tatbik etmesidir.

Evlilik düzeni içinde gayet özel bir kadın-erkek münasebetini incelemek gayesinde olan — oysa bu gayesine erişemiyen — «Evcilik Oyunu» gene de Refiğ'i evlilik dışı aşk oyunlarından, duygusal ya da cinsel aşk münasebetlerinden, evlilik kurumu içinde gelişen ve sonuçlandırılan kadın-erkek münasebetlerine getiren bir ilk adımdır.

Refiğ'in evlilik kurumu, özellikle evli kadının cemiyetimizdeki durumu ile doğrudan doğruya ilgilenen ilk filmi, Halit Ziya Uşaklıgil'in aynı adlı romanından aktarılan «Kırık Hayatlar» dır.

Halit Ziya'nın romanını seçmekle, Refiğ'in gayesi, romanın yayınlandığı tarih ile filmin çekildiği tarih arasında geçen yarım yüzyılı asan süreye içinde, toplumumuzda evli kadının durumunda gerçek bir değişimin mevcut olmadığını belirtmek idi.

Yönetmenin çoğu filmlerindeki gibi, «Kırık Hayatlar» daki bireysel dram bir «Yasak Aşk» ın patlamasından çıkıyor. Maddî huzura kavuştuktan sonra, karısı ve iki küçük çocuğu ile yeni ve hayat değişik, bir çevreye göçen genç doktor, çevrenin yakın bir arkadaşının etkisi altında, bir sosyete yosmasına tutulacak, hiç yoktan ailesinin mutluluğunu, düzenini bozacaktır.

Şu var ki «Kırık Hayatlar» da, gerçek dram, karısına ihanet eden, hasta çocuğunu ihmal eden erkeğin dramı değil. Gerçek dram, aile düzenini ayakta tutabilmek için direnen, her şeyi kabullenen — ve kabul etmekte zorluğu ile karşılaşır — kadındır. Her ne kadar, maruz kaldığı ihanetin karşısında kadın, bir ara ayaklanırsa da, sonunda yeniden tâviz verecek, kocasının yanına dönecek, eski yaşantısına devam edecektir.

«Kırık Hayatlar» ın, incelememiz için ilginç tarafı, sadece bu prototip ailenin durumundan ve bu durumdan çıkır sonuçtan, doğmuyor. Refiğ'in filminde söz konusu olan, sadece genç doktorun ailevi durumu değil. «Kırık Hayatlar» ın yan hikâyelerinde, evliliğin değişik çevrelerdeki

çeşitli örneklerini görüyoruz: Doktorun evine, çocuğu ile sığınan ve sonunda çilesine katlanmak zorunluğunu anlıyan şoför karısı; kocası tarafından aldatılan ve intihar eden sosyete hanımı; çeşitli maceralar geçirdikten sonra uslanmağa yüz tutan ve bir tanıdığı ilk karısı ile evlenen, mutluluğa kavuşan, doktorun uyarı arkadaşının durumları gibi.

«KIRIK HAYATLAR» Filminde: Belgin DORUK - Cüneyt ARKIN
(Olgun gibi görünen kişilerin «Evlilik Oyunu»)

Halit Ziya'nın sinemaya aktarılan ilk romanı olan «**Kırık Hayatlar**» da, evlilik düzenini inceleyip, bu incelemesinden bilinen, oysa hatırlatılması gereken, bir sonuca varan Refiğ, bu denemesinde olgun gibi görünen kişilerin «**Evcilik Oyunu**» üzerinde dururken, bunun tek bir örneği ile yetinmiyerek, çizdiği tablonun çerçevesini genişletmek ihtiyacını duymuştur.

«**Evcilik Oyunu**» ve «**Kırık Hayatlar**» da, gayet değişik açılardan, gayet değişik evli kadın tiplerini ele alan Refiğ, izlemek fırsatını bulduğumuz ve son filmi olan «**Haremde Dört Kadın**» da 65 yıl geriye gidip evlilik kurumu konusundaki üçüncü denemesini veriyor.

Şu var ki, «**Haremde Dört Kadın**», konu bakımından, bu şekilde kısıtlanabilen bir film değil. Önceki filmlerinden çok daha bilinçli ve olgun bir şekilde Refiğ burada belirli bir sürenin kadını ve bu sürenin, bu tarihî devrin, toplumunu birbirine sıkıca bağlayıp vermektedir.

«**Gurbet Kuşları**», «**Şehrazat**», «**İstanbulun Kızları**», («**Kırık Hayatlar**») gibi filmlerinde toplu bir şekilde çeşitli kadın tipleri ile uğraşan Refiğ, «**Haremde Dört Kadın**» da karşımıza yedi değişik kadın çıkartıyor: Dört harem kadını, bir cariyeye, bir Fransız terzi kadını ve bir bohçacı. Bir devreyi, bir cemiyeti, bir yaşantıyı özetliyen yedi kadın!

Tönetmenin diğer tüm filmleri gibi, «**Haremde Dört Kadın**» da, «**Yasak Aşk**» teması mevcuttur. Refiğ'in dünyasının ayrılmaz bir unsuru olan bu tema, burada çok daha karmaşık ve girift bir hal kazanmaktadır. Aslında **Haremde Dört Kadın**'daki «yasak aşk» sadece Cemal ile Ruhşan'ı bağlayan aşk değil. Cemal ile Mihrengiz arasındaki ilişki, Rüştü'nün çeşitli maceraları, hattâ Şevkidil ile Mihrengiz'i yakınlaştıran cinsî münasebet de bir «yasak aşk» silsilesinden başka bir şey değil. Şu var ki, Refiğ'in belirtmek istediği gibi, bütün bu «yasak» münasebetler, bir yanlış tarzının, dar bir çevrenin baskısından, zorunluluklarından çıkmaktadır.

Öndokuzuncu yüzyılın sonunda, bir Paşa konağının teşkil ettiği mik-rokozmonun içinde, bir düzenin siyasi, iktisadi ve toplumsal panoramasını çizen «**Haremde Dört Kadın**» ile Halit Refiğ, incelemesinin merkezine vermiş gibi görünmektedir.

Çağdaş toplumumuzda, değişik çevrelerde, kadın-erkek münasebetlerini, kadının cemiyetimizdeki yerini — gereksinmeleriyle — eleştirdikten sonra, bu aynı dâvaları, geçen yüzyılın sonlarında araştıran Refiğ, tam daireyi çizmiş, «**Yasak Aşk**» tan «**Haremde Dört Kadın**» a kadar geniş ve teferrüatlı bir panoramayı beyaz perdeye aktarmış bulunmaktadır. Şu var ki, bizce, bu panorama, henüz tamamlanmış değil. Refiğ'in beyaz perdeye getirdiği kadın kişiliklerin çoğu, büyük şehrin çeşitli toplum katlarına ait tiplerdir. Refiğ'in, «yasak aşk» ve «yabancılık» duyguları ile beslenmiş, psiko-sosyal dünyasında, gereği ile incelenmiş Anadolu kadını eksik. Gerçi, belirli ve kendisine çok daha yakın olan bir çevrenin içinde hareket etmesini tercih eden, Refiğ için, bu bir eksiklik gibi görünmiyebilir. Oysa, eserlerinde toplum - kadın ikilisine sadık kalma ihtiyacını, haklı olarak, duyan yönetmen, er veya geç, buna benzer bir teşebbüse yanaşacağına inanmaktan çok, bunun gerekli olduğunu düşünmüyoruz.

Halit Refiğ'in

Filmoğrafisi

- 1959 - **KARACAOĞLAN'IN KARA SEVDASI** — Yönetmen: Atıf Yılmaz, Eser: Yaşar Kemal, Senaryo: Yaşar Kemal, Atıf Yılmaz, **Halit Refiğ**, Yılmaz Güney. Görüntü Yönetmeni: Mike Rafaelyan. Müzik: Sabahattin Kalender. Oynayanlar: Tijen Par, Nuri Altınok, Kadir Savun, Hayri Esen, Talât Gözbak, Seden Kızıltunç - Bir «Erman Kardeşler» yapımı.
- 1960 - **MAHALLENİN SEVGİLİSİ** — Yönetmen: Memduh Ün, Senaryo: **Halit Refiğ** ve Bülent Oran, Görüntü Yönetmeni: Turgut Ören. Oynayanlar: Muhterem Nur, Efgan Efekan, Suphi Kaner, Necdet Tosun, Salih Tozan, Suna Pekuysal - Bir «Uğur Film» yapımı.
- 1960 - **SUÇLU** — Yönetmen: Atıf Yılmaz. Eser: Orhan Kemal. Senaryo: **Halit Refiğ**, Atıf Yılmaz. Görüntü Yönetmeni: Mike Rafaelyan. Oynayanlar: Turgut Özatay, Şükran Sabuncu, Osman Alyanak, Atilla Engin, Baki Tamer. - Bir «Erman Kardeşler» yapımı.
- 1961 - **KIRIK ÇANAKLAR** — Yönetmen: Memduh Ün. Eser: Edmund Morris. Senaryo: **Halit Refiğ**, Lâle Oraloğlu - Konuşmalar: Bülent Oran. Görüntü Yönetmeni: Turgut Ören. Oynayanlar: Lâle Oraloğlu, Turgut Özatay, Muallâ Kaynak, Salih Tozan, Reha Yurdakul, Rüya Gümüşata. Bir «Be-Ya Film» yapımı.
- 1961 - **ÖLÜM PEŞİMİZDE** — Yönetmen: Memduh Ün. Senaryo: **Halit Refiğ**. Konuşmalar: Bülent Oran. Görüntü Yönetmeni: Turgut Ören. Oynayanlar: Ayhan Işık, Fatma Girik, Nilüfer Sezer, Reha Yurdakul, Avni Dilligil, Seniha Orkan, Memduh Ün, Hulûsi Kentmen, Asım Nipton, Selâhattin İçsel. - Bir «Uğur Film» yapımı.
- 1961 - **YASAK AŞK** — Yönetmen: **Halit Refiğ**, Konu: **Halit Refiğ**. Senaryo: **Halit Refiğ**, Memduh Ün. Konuşmalar: **Halit Refiğ**. Görüntü Yönetmeni: Mustafa Yılmaz, Şevket Kıymaz. Oynayanlar: Nilüfer Aydan, Efgan Efekan, Cahit Irgat, Şükran Sabuncu, Tanju Eraslan, Suphi Kaner, Seniha Orkan - Bir «Uğur Film» yapımı.
- 1962 - **AVARE MUSTAFA** — Yönetmen: Memduh Ün. Eser: Orhan Kemal (Devlet Kuşu) - Senaryo: Lütfi Akad, **Halit Refiğ**, Memduh Ün. Görüntü Yönetmeni: Memduh Yükmân, Şevket Kıymaz. Oynayanlar: Ayhan Işık, Fatma Girik, Çolpan İlhan, Mümtaz Ener, Semih Sezerli, Suphi Kaner, Salih Tozan, Osman Alyanak - Bir «Uğur Film» yapımı.
- 1962 - **GÜNEŞ DOĞMASIN** — Yönetmen: Memduh Ün. Konu: Orhan Eemas. Senaryo: **Halit Refiğ**, Orhan Elmas. Görüntü Yönetmeni: Memduh Yükmân. Oynayanlar: Göksel Arsoy, Nilüfer Aydan, Reha Yurdakul, Ulvi Uraz, Ahmet T. Tekçe, Suphi Kaner, Seniha Orkan - Bir «Uğur Film» yapımı.
- 1962 - **SEVİŞTİĞİMİZ GÜNLER** — Yönetmen: **Halit Refiğ**. Konu: Or -

HAREMDE DÖRT KADIN'da: Pervin PAR - Cüneyt ARKIN
(Yedi değişik kadını ele alan film)

- han Elmas. Senaryo: Halit Refiğ. Konuşmalar: Bülent Oran. Görüntü Yönetmeni: Şevket Kıymaz. Oynayanlar: Orhan Günşiray, Nilüfer Aydan, Fatma Girik, Sadri Alışık, Nuray Uslu, Süha Doğan, Özden Çelik, Mürtüvvet Sim - Bir «Uğur Film» yapımı.
- 1962 - **GENÇLİK HÜLYALARI** — Yönetmen: Halit Refiğ. Eser: François Coppée. Senaryo: Sadık Şendil. Görüntü Yönetmeni: Ali Uğur. Oynayanlar: Göksel Arsoy, Nilüfer Aydan, Pervin Par, Kenan Pars, Reha Yurdakul, Erol Taş, Hüseyin Baradan, Necdet Tosun, Atilla Engin, Süzan Avcı, Afif Yesari, Fuat İmer - Bir «Efe Film» yapımı.
- 1963 - **ŞEHİRDEKİ YABANCI** — Yönetmen: Halit Refiğ. Konu: Halit Refiğ. Senaryo ve konuşmalar: Vedat Türkah, Görüntü Yönetmeni: Çetin Gürtop, Mengü Yeğin. Oynayanlar: Göksel Arsoy, Nilüfer Aydan, Talât Gözbak, Reha Yurdakul, Ali Şen, Erol Taş, Orhan Çubukçu, Hasan Ceylan - Bir «Be-Ya Film» yapımı.
- 1963 - **ŞAFAK BEKÇİLERİ** — Yönetmen: Halit Refiğ. Senaryo: Halit Refiğ. Konuşmalar: Halit Refiğ, Sadık Şendil, Bülent Oran. Görüntü Yönetmeni: Kenan Kurt. Oynayanlar: Göksel Arsoy, Leylâ Sayar, Nilüfer Aydan, İmet T. Tekçe, Hüseyin Baradan, Ekrem Bora, Mümtaz Ener, Oktay Menteş, Sami Hazinse, Necdet Tosun, Doğan Arsoy - Bir «Göksel Film» yapımı.
- 1964 - **GURBET KUŞLARI** — Yönetmen: Halit Refiğ. Senaryo: Halit Refiğ. Konuşmalar: Orhan Kemal. Görüntü Yönetmeni: Çetin Gürtop. Oynayanlar: Tanju Gürsu, Filiz Akin, Özden Çelik, Pervin Par, Cüneyt Arkın, Önder Somer, Sevda Ferdağ, Mümtaz Ener, Hüseyin Baradan, Danyal Topatan, Gülbin Eray, Muadelet Tibet - Bir «Artist Film» yapımı.
- 1964 - **İSTANBULUN KIZLARI** — Yönetmen: Halit Refiğ. Senaryo: Halit Refiğ, Bülent Oran. Görüntü Yönetmeni: Mustafa Yılmaz. Oynayanlar: Nilüfer Aydan, Cüneyt Arkın, Sevda Ferdağ, Önder Somer, Selma Güneri, Suphi Tekinker, Gürsel Ünlüsoy, Tülin Elgin, Rengin Arda, Memduh Ün, Tunç Oral, Meral Sayın, Cenk Er, Hayati Hamzaoglu, Handan Adalı, Ertuğrul Bıldı, Devlet Devrim, Adnan Uğur - Bir «Nil-Ay Film» yapımı.
- 1964 - **ŞEHRAZAT** — Yönetmen: Halit Refiğ. Senaryo: Halit Refiğ, Konuşmalar: Bülent Oran, Görüntü Yönetmeni: Turgut Ören, Çetin Gürtop. Oynayanlar: Orhan Günşiray, Leylâ Sayar, Nilüfer Aydan, Tülin Elgin, Altan Günbay, Önder Somer, Gülbin Eray, Gürel Ünlüalp - Bir «Günşiray Film» yapımı.
- 1965 - **EVCİLİK OYUNU** — Yönetmen: Halit Refiğ. Senaryo: Halit Refiğ. Görüntü Yönetmeni: Çetin Gürtop. Oynayanlar: Belgin Doruk, Göksel Arsoy, Gürel Ünlüsoy, Gönül Bayhan - Bir «Göksel Film» yapımı.
- 1965 - **KIRIK HAYATLAR** — Yönetmen: Halit Refiğ, Eser: Halit Ziya Uşaklıgil. Senaryo: Halit Refiğ. Görüntü Yönetmeni: Şevket Kıymaz. Oynayanlar: Belgin Doruk, Cüneyt Arkın, Nebahat Çehre, Birsan Menekşeli, Devlet Devrim, Meral Sayın, Hulûsi Kentmen,

Önder Somer, Rukiye Göreç, Memduh Ün - Bir «Uğur Film» yapımı.

- 1965 - **HAREMDE DÖRT KADIN** — Yönetmen: Halit Refiğ. Senaryo: Halit Refiğ ve Kemal Tahir. Görüntü Yönetmeni: Memduh Yükmman, Mike Rafaelyan. Oynayanlar: Cüneyt Arkın, Tanju Gürsu, Nilüfer Aydan, Pervin Par, Sami Ayanoglu, Birsen Menekşeli, Ayfer Feray, Devlet Devrim, Önder Somer, Hüseyin Baradan, Rukiye Göreç, Gülbin Eray. - Bir «Bırsel Film» yapımı.
- 1965 - **GÜNEŞE GİDEN YOL** — Yönetmen: Halit Refiğ. Senaryo: Halit Refiğ. Görüntü Yönetmeni: Memduh Yükmman. Oynayanlar: Ayhan Işık, Selda Alkor, Muzaffer Tema, Erol Tezeren, Feridun Gölgeçen, Lucia Viotto - Bir «Melek Film» yapımı.
- 1965 - **YASAK SOKAKLAR** — Yönetmen: Feyzi Tuna. Senaryo: Halit Refiğ, Feyzi Tuna. Görüntü Yönetmeni: Mustafa Yılmaz. Oynayanlar: Salih Güney, Selma Güneri, Kuzey Vargın, Pervin Par, Reha Yurdakul, Devlet Devrim, Engin İnal - Bir «Uğur Film» yapımı.

SİNEMA 65 Dergisinin eski sayıları, bایi kârı alınmıyarak, 100 kuruşluk posta pulu karşılığı istenilir. Yeni sayılar 5. sayıda belirtilen bایilerde satılmaktadır. 12 sayı 12 — Liraya **ÖDEMELİ** de gönderilir.

SET KİTABEVİ

★ HER SAYISINDA ORTALAMA

SİNEMA 65

500 LİRA ZARAR EDEN

DERGİSİNE ORTAK ARIYOR

Aranan Şartlar :

- 1 — Dergi tutumunu (Önsözde belirtilen) benimseyip, temelde değişiklik istemiyen,
- 2 — Maddi kâr gözetmeyip, yazı kadrosunun yetkisini kısıtlamıyan,
- 3 — İlk iki şartı, en az bir yıl için kabul eden

**İYİ NİYETLİ İSTEKLİLERİN, MEKTUPLA VEYA
ŞAHSEN MÜRACAATI RİCA OLUNUR.**

1965

başından

bu yana

çevrilen filmler

Geçen sayıdan devam)

EKİM

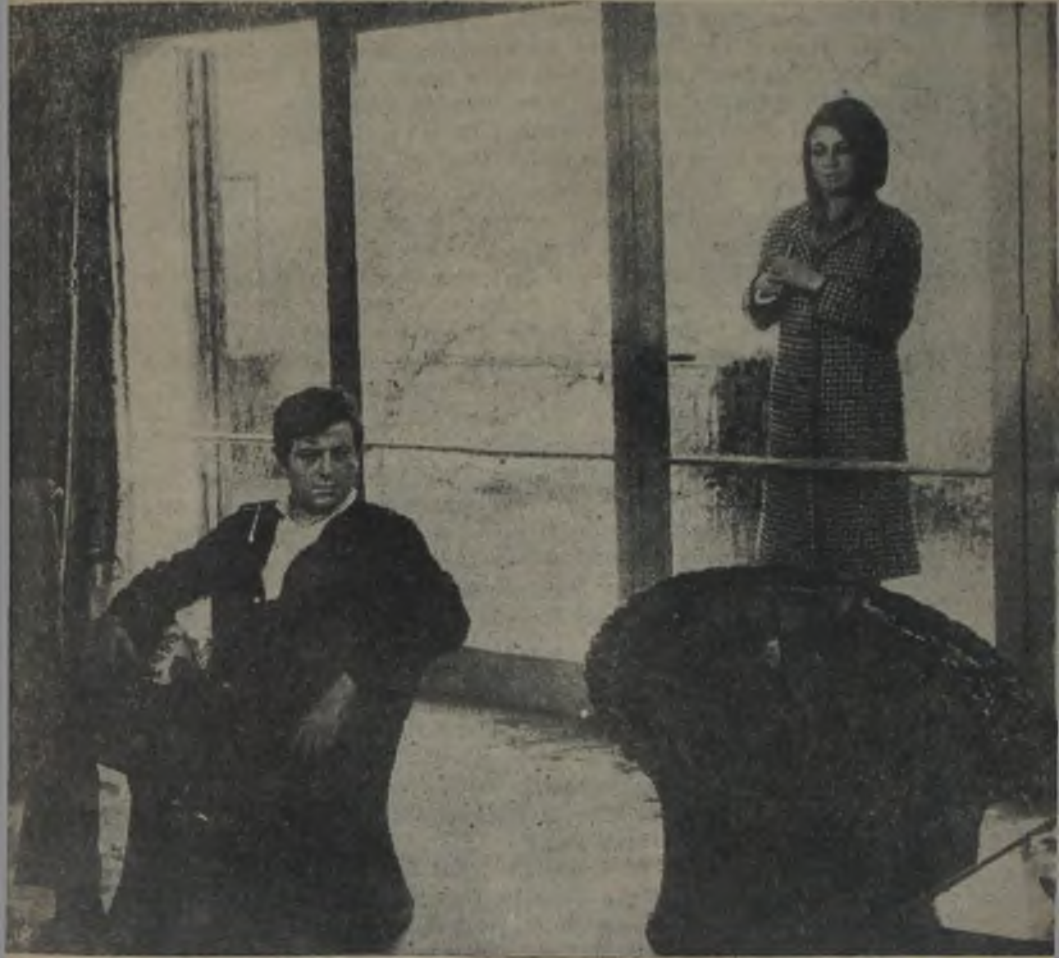
- 171) **BITMEYEN KORKU** — Reji: Orhan Aykanat. Senaryo: Zafer Sülek, Kamera: Ali Uğur. Oyuncular: Selma Güneri, Oktar Durukan, Lâle Belkiş, Seniğ Orkan, Atilla Yurdesin, Necip Tekçe, Gülgün Erdem. (Burçak Film)
- 172) **SOKAKLAR YANIYOR** — Reji: Bilge Olgaç. Senaryo: Bilge Olgaç. Kamera: Vedat Akdikmen. Oyuncular: Tamer Yiğit, Gülgün Ok, Hayati Hamzaoglu, Sevda Ferdağ (Roket Film).
- 173) **AŞKIM SİLÂHİMDİR** — Reji: Yılmaz Atadeniz. Senaryo: Bülent Oran. Kamera: Mahmut Demir. Oyuncular: Yusuf Sezgin, Pervin Par, Erol Taş, Reha Yurdakul, Danyal Topatan (Metin Film).

KASIM

- 174) **YA HEP, YA HIÇ** — Reji: Fevzi Tuna. Senaryo: Fevzi Tuna. Kamera: Feridun Kete. Oyuncular: Ahmer Mekin, Gülsün Kamu, Kadir Savun, Atilla Ergün (Kırmızı Film).
- 175) **SEVMEK ZAMANI** — Reji: Metin Erksan. Senaryo: Metin Erksan, Kamera: Mengü Yeğin. Oyuncular: Müşfik Kenter, Sema Özcan, Kemal Ergüvenç, Süleyman Tekcan. (Troya Film)
- 176) **SEVİŞMEK YASAK** — Reji: Mehmet Dinler. Senaryo: Suavi Sualp. Kamera: Manasi Filmeridis. Oyuncular: Fatma Girik, Vahi Öz, Hulusi Kentmen, Hayri Caner, Sami Hazinses, Ersun Kazançel. (Ülku Film)
- 177) **MELEK YÜZLÜ CÂNILAR** — Reji: Şinasi Özönük. Senaryo: Aziz Sarıkaya. Kamera: Vedat Akdikmen. Oyuncular: Tamer Yiğit, Nebahat Çehre, Gürel Ünlüsoy, Nevin Nuray, Turgut Özatay, Adnan Şenses, Süzan Uçaner. (Sarıkaya Film)
- 178) **GÜNEŞTEKİ KAN** — Reji: Orhan Elmas. Senaryo: Orhan Elmas. Kamera: Kriton İlyadis. Oyuncular: Tanju Gürsu, Tijen Par, Yusuf Sezgin, Erol Taş, Hayri Caner, Sevda Ferdağ. (Koçanga Film)
- 179) **SOKAKTA KAN VARDI** — Reji: Vedat Türkali. Senaryo: Vedat Türkali. Kamera: Mahmut Demir. Oyuncular: Yılmaz Güney, Tülin Elgin, Esen Püsküllü, Necdet Çağlar, Tunç Oral, Mümtaz Ener, (Sibel Film)
- 180) **ASKER ARKADAŞIM** — Reji: Yavuz Yalınkılıç. Senaryo: Yavuz

- Yalınkılıç. Kamera: Dinçer Önal. Oyuncular: Tunç Oral, Peri-Han, Vahi Öz, Ersun Kazançel. (Arsev Film)
- 181) **KORKUSUZLAR** — Reji: Semih Evin. Senaryo: Semih Evin. Kamera: Rafet Şiriner. Oyuncular: Yılmaz Güney, Fikret Hakan, Erol Taş, Asuman Arsan, Cahide Sonku, Aliye Rona. (Roket Film)
- 182) **CANIM SANA FEDA** — Reji: Halit Refiğ. Senaryo: Safa Önal. Kamera: Mustafa Yılmaz. Oyuncular: Cüneyt Arkın, Nilüfer Aydan, Esen Püsküllü, Muzaffer Tema. (Uğur Film)
- 183) **YASAK CENNET** — Reji: Ülkü Erakalın. Senaryo: Bülent Oran.
-

Sema ÖZCAN — Müşfik KENTER, "Sevmek Zamanı" ında
(Metin ERKSAN, oyuncu deniyor)

- Kamera: Mike Rafaelyan. Oyuncular: Ayhan Işık, Belgin Doruk, Ekrem Bora, Pervin Par, Aliye Rona, Avni Dilligil, Faik Coşkun. (Birsal Film)
- 184) **BİZE TÜRK DERLER** — Reji: Nuri Akıncı. Senaryo: Kayahan Arıkan. Kamera: Sami Acun. Oyuncular: Yusuf Sezgin, Birsal Melekşeli, Hayati Hamzaoğlu, Necdet Çağlar, Tuncer Necmioğlu. (Ülker Film)
- 185) **DÜNKÜ ÇOCUK** — Reji: Semih Evin. Senaryo:ö..... Kamera: Orhan Çağman. Oyuncular: Fikret Hakan, Ayfer Teray, Avni Dilligil, Cahit Irgat. (.....Film)
- 186) **GERÇEKLER** — Reji: Basri Murad. Senaryo: Basri Murad. Kamera: Yılmaz Ceylan. Oyuncular: Yıldırım Gencer, Tülây Zerengil, Nurdan San, Kenan Pars, Mine Soley, Muallâ Sürer. (Tülây Film)
- 187) **HİRSİZ** — Reji: Zafer Davutoğlu. Senaryo: Osman Seden. Kamera: Kenan Kurt. Oyuncular: Fatma Gırık, Sadri Alışık, Seniha Orkan, Cahit Irgat, Efgan Efekan, Kadir Savun, (Kemâl Film)
- 188) **CEZMİ BANDO, 7,5** — Reji: Sırrı Gültekin. Senaryo: Kamera: Rafet Şiriner. Oyuncular: Öztürk Serengil, Selma Güneri, Sevdâ Ferdağ, Münür Özkul, (Serengil Film)
- 189) **DAVUDO** — Reji: Hasan Kazankaya. Senaryo: Yücel Uçanoğlu. Kamera: Vedat Akdikmen. Oyuncular: Yılmaz Güney, Pervin Par, Hayati Hamzaoğlu, Kuzey Vargın. (Kazankaya Film)
- 190) **SİLÂHA YEMİNLİYDİM** — Reji: Hasan Kazankaya. Senaryo: Yücel Uçanoğlu. Kamera: Vedat Akdikmen. Oyuncular: Yılmaz Güney, Nebahat Çehre, Atilla Ergün. (Kazankaya Film)
- 191) **ERKEKSEN SÖZÜNDE DUR** — Reji: Kemâl İnci. Senaryo: Yücel Uçanoğlu. Kamera: Kenan Davutoğlu. Oyuncular: Ekrem Bora, Nebahat Çehre, Hayati Hamzaoğlu, Nuran Aksoy, Atilla Ergün, Kuzey Vargın. (Kazankaya Film)
- 192) **ASLA ESİR OLMAYACAĞIZ** — Reji: Tunç Başaran. Senaryo: Recep Ekicigil. Kamera: Mengü Yeğin. Oyuncular: Tanju Gürsu, Selma Güneri, Tijen Par, Tunç Oral, Atilla Ergün, M. Ali Akpınar.
- 193) **KOLLA KENDİNİ BEBEK** — Reji: Aram Güyüz. Senaryo: Aram Güyüz. Kamera: Memduh Yükman. Oyuncular: İzzet Günay, Ajda Pekkan, Aysel Tanjip, Suphi Tekniker, Hasan Ceylan, Hayri Esen. (Metro Film)
- 194) **SIRTINDAKİ BİÇAK** — Reji: Natuk Baytan. Senaryo: Natuk Baytan. Kamera: Kaya Ererez. Oyuncular: Yıldırım Gencer, Tülin Elgin, Erol Taş, Kenan Pars, Afif Yesari. (..... Film)
- 195) **SENDE BİR GÜN** — Reji: Ertem Eğilmez. Senaryo: İhsan İpekçi. Kamera: Cahit Engin. Oyuncular: Selda Alkor, Kartal Tibet, Ali Şen, Hulusi Kentmen, Hüseyin Boradan, Reha Yurdakul, Tugay Toksa, Ferah Nur. (Arzu Film)
- 196) **BUZLAR ÇÖZÜLMEDEN** — Reji: Nejat Saydam. Senaryo: Nejat Saydam. Kamera: Melih Sertesene. Oyuncular: Fikret Hakan, Selda Alkor, Reha Yurdakul, Suzan Avcı, Nuri Altınok, Ali Şen, Osman Alyanak, Atif Kaptan, Sami Hazinses. (Acar Film)

- 127) **ÖLMEK VAR DÖNMEK YOK** — Reji: Cevat Okçugil. Senaryo: Cevat Okçugil. Kamera: Nejat Okçugil. Oyuncular: Yılmaz Gündüz, Tülin Elgin, Tevhid Bilge, Renan Fosforolu, Nusret Özkaya, Talât Gözbak, Ömer Kayam. (Yıldız Film)
- 198) **NAMUSUM İÇİN** — Reji: Memduh Ün, Senaryo: Bedri Esen. Kamera: Mustafa Yılmaz. Oyuncular: Ayhan Işık, Fatma Girik, Talât Gözbak, Baki Tamer, M. Ali Akpınar. (Uğur Film)
- ARALIK**
- 199) **YUMRUKLAR KONUŞUYOR** — Reji: Aram Gülyüz. Senaryo: Erdoğan Tünaş. Kamera: Memduh Yükman. Oyuncular: İzzet Günay, Ajda Pekkan, Vahi Öz, Muallâ Sürer, Muzaffer Nebioğlu. (Saner Film)
- 200) **GURBET TÜRKÜSÜ** — Reji: Hulki Saner. Senaryo: Erdoğan Tünaş. Kamera: Memduh Yükman. Oyuncular: İzzet Günay, Muzaffer Akgün, Esen Püsküllü. (Saner Film)
- 201) Reji: Ülkü Erakahn. Senaryo: Bülent Oran, Kamera: Kriton İlyadis. Oyuncular: İzzet Günay, Ajda Pekkan, Sadedtin Erbil, Ferah Nur, Hayri Esen. (Saner Film)
- 202) **DÜNYANIN EN GÜZEL GÜNÜ İÇİN** — Reji: Haldun Dormen. Senaryo: Erol Günaydın, Erol Keskin. Kamera: Turgut Ören. Oyuncular: Belgin Doruk, Haldun Dormen, Altan Erbulak, Erol Günaydın. (H. D. Film)
- 203) **SATILIK KALB** — Reji: Türker İnanoğlu. Senaryo: Safa Önal. Kamera: Çetin Gürtop. Oyuncular: Belgin Doruk, Cüneyt Arkin, Gülsün Kamu, Turgut Özatay, Nubar Terziyan. (Erler Film)
- 204) **SEVMEK SENİ** — Reji: Cengiz Tuncer. Senaryo: Cengiz Tuncer. Kamera: Paşa Gündoğdu. Oyuncular: Beklân Algan, Selma Güneri, Ayfer Feray. (Be-Ya Film)
- 205) **İKİ YAVRUCAK** — Reji: Orhan Aksoy. Senaryo: Degirmencioglu. Kamera: Orhan Kapkı. Oyuncular: Hülya Koçyiğit, Zeynep Degirmencioglu, Tijen Par, Kenan Pars, Saime Bekbay, Semih Sezerli. (Erman Film)
- 206) **MİLYON KURBANILARI** — Reji: Fahri Sadedil. Senaryo: Fahri Sadedil. Kamera: Yılmaz Ceylân. Oyuncular: Yıldırım Gencer, Sunay Sun, Varol Ürkmez, Aysel Tanju, Hayri Caner. (Aksu Film)

AÇIKLAMA :

1965 yılında çevrilen filmleri 4. sayımızdan başlayarak kadrolariyle yayınlamış bulunuyoruz. Aralık sonunda çekilen 14 filmle, 220 filmi bulmuştur.

HASAN KAZANKAYA...

ilân eder

Genç Prodüktörlere - Rejisörlere ve Emekçilere Büyük Fırsat

KAZANKAYA FİLM, maddi imkânsızlık yüzünden ortaya çıkamayan kıymetlerin eserlerini, Türk film dünyasına kazandırmak ve film yapımlarını mümkün kılmak maksadiyle, aşağıda yazılı imkânları iyi niyetli insanlara vermeyi kararlaştırmıştır.

ŞÖYLE Ki :

- 1 — Çalışmak için büro
- 2 — Baş rol oyuncular - Yardımcı rol oyuncular
- 3 — Yeteri kadar negatif
- 4 — Yeteri kadar pozitif
- 5 — Komple stüdyo işleri (Dublaj dâhil)
- 6 — Kamera.
- 7 — Foto direktörü
- 8 — Işık teşkilâtı
- 9 — Komple fotoğraf stüdyosu (Ham maddesi dahil)
- 10 — Afiş - Lobi
- 11 — Set malzemeleri (Komple)
- 12 — Filmde gerekli bütün aksesuarlar
- 13 — Yemek servisi
- 14 — Nakliye servisi
- 15 — Yukarıdaki imkânları kullanabilmek için, lâzım olan şartlar şunlardır :

- a — Prodüksiyon masrafları için 10 ilâ 15 bin .TL. nakit para.
- d — Kendi emeği veya emekleri.
- c — Senaryo.

Yukarıdaki imkânlardan faydalanmak isteyen arkadaşların en kısa zamanda KAZANKAYA FİLM ile temasa geçmeleri, kendi menfaatlerinedir.

KAZANKAYA FİLM A. KOM. ŞTİ.

H. KAZANKAYA VE ORT.

Büyük Bayram Sok. 46/4

BEYOĞLU

(Set — 18)

(Set — 17)

Artist Film Takdim Eder Bekçi

MURTAZA

Müşfik KENTER — Ayfer FERAY — Tunç ORAL — Mine SUN
Mümtaz ENER — Yılmaz KÖKSAL — Hayri CANER
Atilla ERGÜN

On Korkusuz Kadın

Reji: Tunç Başaran, Op. M. Yeğin, Sen: Halit Çapın

Asla Esir Olmayacağız

Rejisör: Tunç Başaran, Kamera: M. Yeğin, Senaryo: Recep Ekicigil
Müşfik KENTER — Ayfer FERAY — Tunç ORAL — Mine SUN
Mümtaz ENER — Yılmaz KÖKSAL — Hayri CANER
Atilla ERGÜN

Hazreti Muhammedin Torunları

(KERBELÂ VAK'ASI)

Reji: Natuk Baytan, Op. Kaya Ererez, Sen.: Recep Ekicigil
Oynayanlar: Cüneyt Arkın — Peri Han — Figen Say — Tunç Oral
Güven Erte — M. Ali Akpınar — Orhan Yıldız — Yılmaz Köksal
Yavuz Ener

Kerbela'nın İntikamı

(EBA MÜSLİM HORASANI)

Reji: Natuk Baytan, Op.: Kaya Ererez, Sen.: Recep Ekicigil
Oynayanlar: Cüneyt Arkın — Peri - Han — Figen Say — Tunç
Oral — Güven Erte — M. Ali Akpınar — Orhan Yıldız —
Yılmaz Köksal — Yavuz Ener

Bir Yıldız Doğuyor

Cüneyt ARKIN — Selda ALKOR — Gönül YAZAR

(Değişme — 19)

Kuvvet ve Gelişme için
Rehber

Halter Yay Judo

Cildi çıktı
Fiatı 15 Lira

YAY - JUDO albümleriyle HALTER - SET dergileri 6 sayı bir arada 84 büyük sayfa, yüzlerce şekil - fotoğraf, çalışma metod ve programları. Öğretici-Yetiş-tirici bir cilt. Kitapçılarda ara-yınız. Bulamamazsanız elinize geçince ödenmek üzere posta ile 15 lira ödemeli isteyiniz.

SET KİTABEVİ

Balıpaşa (Kumkapı) yokuşu
118/A
Beyazıt — İstanbul

Kitapçılara: Konsinye % 20
ile, peşin - ödemeli % 30 la
gönderilir.

İ L A N verenler Dikkat

- ★ İlânlarınız, bu dergiden başka, kitabevimizin diğer yayım HALTER - SET dergisinde, aynı değer karşılığı yayın-lanır, ayrıca ücret istenmez.
- ★ 50 liradan fazla ilân vermiş olanlar Sinema 65 dergisine abone sayılırlar.
- ★ İlânlarınız hem bir destek olacak, hem de iki derginin ge-niş çevresinde size büyük fayda sağlayacaktır.

UĞUR FİLM SUNAR :

**CANIM
SANA
FEDA**

CÜNEYT ARKIN

NİLÜFER AYDAN

ESEN PÜSKÜLLÜ — MUZAFFER TEMA

Reji : HALİT REFİĞ

Kamera : Mustafa Yılmaz

Senaryo : Safa Önal

Yakında Sinemalarda

(Set : 19)